Dosarul nr. 2- 7556/23

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

17 octombrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
În componența:
Judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Russu Natalia (unipersonal), examinând în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, fără citarea părţilor, cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L. în contradictoriu cu *****, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 13 aprilie 2023, sub nr. 05-3/1- 9971, reclamanta Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L. a chemat în instanța de judecată pârâtul *****, solicitând încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta învederează că, la data de 30 iunie 2021, între O.C.N.”CREDITBUN” SRL, în calitate de ”Creditor”, pe de o parte, și *****, în calitate de ’’Debitor” pe de altă parte, a fost semnat contractul de credit nr. 21FR5921, (în continuare „contract”) prin care acesta a acordat debitorului un credit în sumă de 12900, 00 lei pe un termen cu scadența finală până la data de 10 ianuarie 2023. Relevă că, tot la data de 30 iunie 2021, de la casieria sa, debitorul a ridicat suma de 12900,00 potrivit copiei dispoziției de plată. Susține că, conform pct. 3. din Anexa nr. 1 al contractului sus-menționat, pentru utilizarea creditului, debitorul s-a obligat să plătească acestuia dobândă în mărime de 0, 140 (zero virgulă unu sută patruzeci) % zilnic. Indică că, pct. 1.1. din contract prevede obligația debitorului de a achita creditorului suma creditului primit, precum și alte plăți prevăzute de contract, în termenii și condițiile prezentului contract. Relevă că, conform certificatului anexat privind calculul datoriilor, care reflectă calculul sumelor datorate de debitor, la situația de astăzi, este doar împrumutul restant, în sumă

de 7825, 32 lei. Referitor la achitările pe contract menționează că, potrivit art. 875 alin. (6) Cod Civil și pct. 3.7. al contractului, cu plățile făcute prin derogare de la graficul de plăți se acoperă în primul rând diferența de curs valutar calculată conform pct. 3.6., dacă există, penalitatea contractuală la ziua achitării, iar ulterior, după caz, dobânda contractuală și creditul. Menționează că, potrivit pct. 2.1 al contractului dobânda contractuală se calculează în bază zilnică, de la soldul zilnic al creditului, începând cu următoarea zi după acordarea creditului. Susține că dacă debitorul ar fi respectat graficul de plăți prevăzut de contract, achitările lunare ar fi diminuat soldul creditului, iar penalitatea contractuală n-ar fi fost calculată. Insă, nerespectarea graficului de plăți a dus la aplicarea pct. 4.2 privind calcularea penalității contractuale în mărime de 1,9% de la suma datoriei rămase, pentru fiecare zi de reținere a plății. Indică că, deoarece debitorul nu și-a executat corespunzător obligațiile contractuale, acesta a încercat să rezolve acest litigiu pe cale extrajudiciară, prin toate căile legal posibile, întreprinzând mai multe acțiuni de revendicare a creanțelor: apeluri telefonice; expedierea sms și mesaje prin diverse aplicații; identificarea profilurilor pe rețele de socializare și transmiterea mesajelor cu solicitarea achitării; întocmirea și expedierea notificărilor. Invocă că a expediat în adresa debitorului notificarea cu aviz recomandat, fiind respectate condițiile care denotă încercarea de soluționare a litigiului pe cale amiabilă. Susține că, potrivit pct. 6.1. al contractului, corespondența trimisă la destinațiile indicate în contract se consideră primită de către Debitor. Menționează că, deoarece nu s-a reușit soluționarea amiabilă extrajudiciară a litigiului, scrisoarea rămânând fără reacție din partea debitorului, a fost nevoit să se adreseze în judecată solicitând încasarea forțată a datoriei. Invocă că, un litigiu între două părți poate fi soluționat pe cale extrajudiciară doar dacă ambele părți contribuie la aceasta. Menționează că, contractele încheiate sunt contracte de împrumut cu titlu oneros care prevăd achitarea unei dobânzi pentru folosirea împrumutului, în conformitate cu art. 1244 Cod Civil. Relevă că, dobânda solicitată este dobândă contractuală care reprezintă plata pentru folosirea împrumutului și se deosebește de dobândă de întârziere prevăzută la art. 942 Cod Civil care reprezintă plata pentru executarea cu întârziere a obligațiilor pecuniare, dacă o sumă de bani nu este plătită la scadență. Concluzionează că sunt două dobânzi total diferite. Indică că dobânda indicată în contractul de credit urmează a fi analizată prin prisma art. 1244 Cod Civil. Susține că, la rândul său, deși potrivit art.1244 alin. (1) rată anuală a dobânzii nu poate depăși dublul ratei de referință CHIBOR

înregistrată în ziua bancară anterioară datei în care părțile au stipulat-o, alin. (2) al aceluiași articol prevede o excepție, și anume că interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică dobânzilor percepute sau plătite de către Ministerul Finanțelor, Banca Națională a Moldovei, de băncile comerciale, de asociațiile de economii și împrumut, organizațiile de creditare nebancară, precum și în alte cazuri prevăzute de lege. Susține că, alin. 2 al art. 1244 CC stabilește cert, explicit și pe înțelesul tuturor că interdicția prevăzută la alin. (1) nu se aplică dobânzilor percepute de către organizațiile de creditare nebancară. Ca rezultat, chiar dacă alin. (3) al art. 1244 prevede că rata dobânzii prin care se încalcă dispozițiile alin. (1) urmează a fi redusă până la rata maximă permisă conform alin. (1), norma nu este aplicabilă dobânzilor percepute de instituțiile prevăzute la alin. (2). Indică că, este vizibil aspectul că legiuitorul, prin art. 1244 alin, (2) CC, stabilește o excepție. Menționează că, ajustarea dobânzii contractuale, în cazul contractelor de împrumut (credit) încheiate cu organizațiile de creditare nebancară, la limitele art. 1244 alin. (1) contravine excepției de la alin. (2) al aceluiași articol. Indică că dobânzile percepute de către organizațiile de creditare nebancară pot depăși dublul ratei de referință CHIBOR. Relevă că, aceste prevederi legale sunt hotărâtoare pentru calcularea dobânzii contractuale, îmbracă o formă suficient previzibilă și nu poartă nici un element de obscuritate. Susține că, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Indică că, prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. - art. 774 alin. (1) CC. Menționează că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, potrivit art. 858 alin.(2) Cod Civil. Susține că, activitatea sa constă în acordarea împrumuturilor (creditelor) în schimbul unei dobânzi, fapt pentru care se achită impozite. Relevă că, dobânda percepută are ca scop: achitarea impozitului, compensarea cheltuielilor de acordare, salarizarea personalului implicat, achitarea facturilor pentru servicii (telefonie, internet, etc.), investirea în dezvoltarea continuă a companiei și, nu în ultimul rând, pentru acordarea altor împrumuturi (credite). Menționează că majoritatea cheltuielilor enumerate (impozite, salarizare, servicii) creditorul este obligat să le suporte indiferent de faptul dacă debitorii își achită ratele. Invocă că anume din această cauză, la art. 947 alin. (1) Cod Civil, legiuitorul a prevăzut că clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate), iar

alin. (4) al aceluiași articol prevede că părțile pot conveni asupra unei penalități mai mari decât prejudiciul. Informează că, în caz de neachitare la timp a ratelor de către debitori, pentru a face față cheltuielilor, creditorul este pus în situația de a acorda mai puține împrumuturi (credite) și de a renunța la unele investiții în dezvoltarea companiei, iar aceasta inevitabil duce la micșorarea numărului de clienți și reducerea puterii de competitivitate pe piață. Totodată, în vederea recuperării creanțelor restante, invocă că, este nevoit să angajeze personal suplimentar cu necesitatea asigurării condițiilor de muncă. Când debitorul nu-și execută corespunzător obligațiile contractuale, relevă că acesta este nevoit să remedieze situația, prin toate căile legal posibile, întreprinzând mai multe acțiuni de revendicare a creanțelor: apeluri telefonice; expedierea sms și mesaje prin diverse aplicații; identificarea profilurilor pe rețele de socializare și transmiterea mesajelor cu solicitarea achitării; întocmirea și expedierea notificărilor, ceia ce de asemenea sporesc cheltuielile. Indică că, natura clauzei penale convenite în contract denotă un complex de despăgubiri pentru prejudiciul cauzat, care, în esență, cuprinde: imposibilitatea creditorului de a folosi mijloacele bănești pe care avea o speranță rezonabilă să le obțină; salarizarea personalului implicat la întreprinderea acțiunilor de revendicare a creanțelor descrise mai sus; achitarea facturilor pentru folosirea mijloacelor utilizate. Susține că, în multe cazuri cheltuielile enumerate nu sunt acoperite prin penalitatea calculată și, pentru a nu depăși limitele rezonabilului, rămân pe seama sa, provocându-i pierderi neacoperite. Relevă că, ca rezultat, rata penalității la împrumuturile acordate pe piața financiară nonbancară se stabilește ținând cont de riscurile asumate de împrumutător, fiind totodată stabilită la un nivel suficient pentru a acoperi cheltuielile suportate și menținerea rezervei instituționale. Susține că, în circumstanțele relevate, este evident că este în drept de a solicita despăgubiri. Menționează că, în contextul celor explicate mai sus, nu poate fi vorba despre o penalitate disproporționată, atât timp cât pe lângă câștigul nerealizat creditorul a suportat și un șir de alte cheltuieli. Indică că, prin neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale Debitorul l-a prejudiciat, iar dauna este în continuă creștere până la achitarea totală a datoriei. Reiterează că, dobânda solicitată în cererea de chemare în judecată este dobândă contractuală care reprezintă plata pentru folosirea creditului și este distinctă de dobândă de întârziere prevăzută la art. 942 Cod Civil. Menționează că, deoarece dobândă de întârziere și penalitatea au trăsături comune, reprezentând plăți pentru întârzierea/reținerea executării obligației, la

art. 942 alin. (4) Cod Civil, legiuitorul a prevăzut posibilitatea creditorului să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere, fie penalitatea pentru întârziere. Susține că, în cererea de chemare în judecată, pe lângă suma creditului restant se mai solicită încasarea dobânzii contractuale și a penalității contractuale, fără a solicita încasarea dobânzii de întârziere. Relevă că solicitările sale sunt în strictă conformitate cu legislația în vigoare și corespund prevederilor art. 942 alin. (4) Cod Civil. Invocă, art. 953 alin. (2) CC, potrivit căruia, nu se admite reducerea penalității în cazul în care aceasta a fost stinsă prin executare benevolă, iar potrivit art. 4 alin. (2) al Directivei 93/13/ CEE din 5 aprilie 1993, ”Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor nu privește nici definirea obiectului contractului, nici caracterului adecvat al prețului sau remunerației, pe de o parte, față de serviciile sau de bunurile furnizate in schimbul acestora, pe de altă parte, în măsura în care aceste clauze sunt exprimate în mod clar și inteligibil”. Mai indică că, în legislația națională prevederile Directivei 93/13/CEE din 5 aprilie 1993, odată cu modificările de modernizare a Codului Civil aplicabile de la 01.03.2019, au fost transpuse prin alin. (2) art. 1075 Cod Civil. Susține că, conform art. 1075 alin. (2) Cod Civil, ”Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, pe de o parte, față de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligația de transparență, prevăzută la art. 1071. Obiectul contractului și raportul dintre preț și calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale. Iar alin. (1) al aceluiași articol prevede că, ”La evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin. (1), art. 1073 și 1074 se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art. 1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului: d) celelalte clauze contractuale; și e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul”. Face trimitere la art. 1071 alin. (1) Cod civil, în conformitate cu care, ”persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sunt elaborate și comunicate intr-un limbaj clar și inteligibil, precum și să fie lizibile. Această cerință este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificațiilor de orice natură”. Menționează că aceste prevederi stabilesc cert, explicit și pe înțelesul tuturor că dacă clauzele sunt exprimate în mod clar și inteligibil, obiectul contractului și caracterul adecvat al prețului

sau al remunerației nu pot servi la evaluarea caracterului abuziv al clauzelor. Susține că, este evident că, prin art. 1071 alin. (1) și art. 1075 alin. (2) CC condiționează evaluarea caracterului abuziv al clauzelor de informarea corespunzătoare a consumatorul-: despre conținutul clauzelor, dar nu impune careva limitări față de obiectul contractului și caracterul adecvat al prețului sau al remunerației. Susține că, potrivit art. 1070 alin. (1)CC, ”Clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta. În acest sens menționează că a inclus în contract doar clauze care sunt redactate într-un limbaj clar și inteligibil, iar înainte de semnarea contractului consumatorului i s-au furnizat informații precontractuale pe suport de hârtie care conțin absolut toate condițiile contractuale, iar la cererea de chemare în judecată au fost anexate probele corespunzătoare. Mai relevă că, contractarea împrumuturilor nu este un drept exclusiv al juriștilor sau economiștilor. Specifică că, anume din aceste considerente creditorul s-a străduit să redea clauzele contractuale și Informațiile standard privind creditul pentru consumatori într-o manieră cât mai accesibilă pentru a exclude interpretarea lor eronată. Indică că, cu toate acestea, mereu există riscul neînțelegerii cărorva prevederi, ținând cont de mai mulți factori, fapt pentru care reprezentanții creditorului oferă explicații suplimentare necesare consumatorilor, în modul prevăzut de lege. Susține că, până la semnarea contractului debitorul a avut posibilitate să se familiarizeze cu toate condițiile și a luat liber decizii privind contractarea împrumutului. Invocă că, mai mult în Informațiile standard privind creditul pentru consumatori a fost specificat dreptul consumatorului de a primi, la cerere și gratuit, un exemplu al proiectului de contract de credit. Susține că, debitorul a acceptat condițiile solicitând reducerea perioadei precontractuale, cu semnarea imediată a contractului. Relevă că, clauzele contractuale nu pot fi catalogate drept inechitabile (abuzive), deoarece s-au respectat prevederile normative, fiind luate măsuri privind informarea prealabilă a împrumutatului pe suport de hârtie, într- un limbaj clar și inteligibil, despre absolut toate condițiile până la semnarea contractului. Atrage atenția și asupra faptului că după semnarea contractului, debitorul a avut dreptul să-l revoce în termen de 14 zile, conform art. 18 alin. (1) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Susține că nerealizarea acestui drept demonstrează

încă o dată că debitorul a acceptat condițiile contractuale. Indică că, dacă condițiile contractuale au fost agreate la primirea creditului, și respectiv creditorul și-a onorat obligația sa, atunci este echitabil ca și debitorul să-și onoreze obligațiile asumate achitând dobânda contractuală și penalitatea pentru întârziere la care s-a obligat prin semnarea contractului, în caz contrar creditul nu ar fi fost acordat. Susține că, conform pct. 1.3. al contractului de credit, ”Semnând contractul, Debitorul declară că a fost pe deplin informat cu privire la toate condițiile prezentului contract și declară că a înțeles aceste condiții, că sunt rezonabile și proporționale cu riscul și cheltuielile asumate de Creditor”. Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată, consideră că instanța de judecată urmează să încaseze taxa de stat proporțional sumei încasate, dar nu mai puțin de 270, 00 lei, precum și cheltuielile ocazionate de asistență juridică, suportate de către acesta, în mărime de 500, 00 lei.

3. *În drept*, reclamanta a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor de la art. art. 774 alin. (1), 775 alin. (1), 776, 858 alin. (2), 875 alin. (6), 901 alin. (1) lit. e), f) și alin. (5), 934 alin. (1) și alin. (3), 947 alin. (1) și alin. (4), 953 alin. (2), 992 alin. (1), 1070 alin. (1), 1071 alin. (1), 1075 alin. (1), (2), 1242 alin. (1), 1244 alin. (7), 1247 alin. (1) Cod civil și **a solicitat** încasarea de la ***** în beneficiul Organizației de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L. a sumei de 7825, 32 lei, cu titlu de credit restant și cheltuielile de judecată în sumă de 270,00 lei, cu titlu de taxă de stat și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 500,00 lei.
4. Prin Încheierea din 18 aprilie 2023 a judecătorului Russu Natalia, a fost acceptată cererea de chemare în judecată în procedura scrisă cu privire la cererile cu valoare redusă. (f.d. 23-24)
5. Încheierea privind acceptarea în procedură a cererii de chemare în judecată, copia acțiunii și anexele la aceasta au fost expediate în adresa pârâtului, inclusiv comunicându-i despre faptul că, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii, urmează să prezinte o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare.
6. Pârâtul ***** a reclamat trimiterea poștală, însă în cadrul termenului de decădere statuat de art. 186 Cod de procedură civilă, nu a fost prezentată referință și eventuale contraprobe.

Aprecierea instanței.

7. Analizând motivele acțiunii înaintate, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează spața, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, acțiunea înaintată de către Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L. înaintată împotriva pârâtului *****, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, se respinge.
8. În conformitate cu art. 276[3] Cod de procedură civilă, ”*Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sînt inaplicabile*.”
9. Din textul art.130 alin. alin. (1), (2), (3) Cod procedură civilă, rezultă că ” *Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei*.”
10. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe*

circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată."

11. Potrivit prevederilor art. 240 alin. (1) din același Cod, "*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*", iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, "*Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant*."
12. Asupra cauzei, s-a constatat situația de fapt potrivit căreia, la 30 iunie 2021, pârâtul ***** a solicitat Organizației de Creditare Nebancară "CREDITBUN" S.R.L. un credit în valoare totală de 12900,00 lei. (f.d. 9 *verso*)
13. Tot la 30 iunie 2021, Organizația de Creditare Nebancară "CREDITBUN" S.R.L. și ***** au încheiat contractul de credit nr. 21FR5921, în temeiul căruia, reclamanta s-a obligat să acorde pârâtului un credit în limita liniei de credit de 20000 lei, iar pârâtul s-a obligat să-l restituie în termenul convenit, împreună cu dobânda aferentă și alte plăți calculate conform condițiilor contractului. (f.d. 7)
14. Potrivit clauzei contractuale înserată la pct. 3.1., debitorul efectuează plățile contractuale conform graficului de plăți indicat în anexa la contract (f.d. 7) și s-a stabilit că, potrivit graficului de plăți, scadența creditului este la 10 ianuarie 2023. (f.d. 8 *verso*)
15. Având în vedere că, contractul de credit nr. 21FR5921 a fost încheiat la 30 iunie 2021, pentru a pronunța această hotărâre, judecătorul va aplica Codul civil modernizat, în redacția în vigoare de la 01 martie 2019.
16. Conform art. 1763 alin. (1) Cod civil "*Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii*."
17. Din aliniatul (3) al aceluiași articol, rezultă că "*Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul*."

18. Potrivit art. 1242 alin. (1) Cod civil, ”*Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date*.”
19. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat, judecătorul concluzionează că, raportul juridic litigios dintre reclamanta Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L. și pârâtul ***** este aferent materiei răspunderii civile contractuale.
20. Așa fiind, chestiunea de drept ce urmează a fi supusă analizei vizează contractul de credit, executarea obligațiilor contractuale de către părți și mijloacele de garantare a executării obligațiilor.
21. Potrivit art. 3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12.07.2013, prin contract de credit pentru consumatori se înțelege contractul prin care un creditor acordă sau se angajează să acorde unui consumator un credit sub forma de amânare la plată, împrumut sau alte facilităţi similare, cu excepţia contractului pentru prestarea de servicii în mod continuu sau pentru furnizarea de bunuri de acelaşi fel, atunci când consumatorul plăteşte pentru acestea în rate, pe toată durata furnizării lor.
22. Pe cauza pendinte, judecătorul urmează să constate dacă, în baza contractului de credit nr. 21FR5921 din 30 iunie 2021, pârâtul este obligat la plata sumei de 7825, 32 lei, cu titlu credit restant, în beneficiul Organizației de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L.
23. Astfel, judecătorul a stabilit cu certitudine că, între reclamanta Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L. și pârâtul ***** a fost încheiat contractul de credit nr. 21FR5921 din 30 iunie 2021, prin care prima s-a obligat să dea în proprietate pârâtului suma de 12900,00 lei, iar ultimul s-a obligat să restituie împrumutul și plățile aferente contractului de credit la 10 ianuarie 2023.
24. Astfel, se concluzionează că, între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic, potrivit căruia fiecare parte s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte.
25. Potrivit dispoziției de plată de casă nr. 751 din 30 iunie 2021, anexat la materialele cauzei, se dovedește că pârâtul ***** a primit de la Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L. suma de 12900,00 lei. (f.d. 10).

26. Așa fiind, prin darea în proprietate pârâtului a sumei de 12900,00 lei, se confirmă că Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L. și-a îndeplinit obligațiile asumate față de împrumutat.
27. Din conținutul art. 1765 din Codul civil reiese că, ”*În afară de dobîndă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului*.”
28. Art. 1244 alin. (4) din același cod prevede că ”*În sensul prezentului articol, prin dobîndă se înţelege atît sumele socotite în bani cu acest titlu, cît şi alte prestaţii, sub orice titlu sau denumire, la care împrumutatul se obligă drept preţ al utilizării împrumutului*.”
29. Potrivit pct. 20 din Directiva 2008/48/CE din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori ”*Costul total al creditului pentru consumator trebuie să cuprindă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, onorariile intermediarilor de credit şi orice alt tip de onorarii pe care consumatorul trebuie să le plătească în legătură cu contractul de credit, cu excepţia taxelor notariale. Cunoştinţele reale ale creditorului cu privire la costuri trebuie evaluate obiectiv, avându-se în vedere cerinţele de diligenţă profesională*.”
30. De asemenea, potrivit art. 3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12.07.2013, reieșind din prima parte a definiției, costul total al creditului pentru consumatori semnifică toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sînt cunoscute de creditor, cu excepţia taxelor notariale.
31. Prin prisma normelor citate *supra*, se concluzionează că, costul total al împrumutului acordat lui ***** îl prezintă toate costurile, inclusiv dobânda și comisioanele calculate, totodată judecătorul menționează că, comisioanele stabilite în contractul de credit, de fapt, întrunesc, semnele unei dobânzi contractuale veritabile, or, împrumutatul este obligat să le achite drept preț al utilizării împrumutului.
32. În speță, s-a reținut că, la pct. 3 din Informații precontractuale privind creditul pentru consumatori, părțile au convenit asupra costului total al creditului, și anume asupra conținutului și cuantumului costurilor creditului (f.d. 9), iar potrivit anexei la contractul de credit, se arată cu certitudine că, costul total al creditului constituie suma de **19126, 98 lei**, cu data scadenței creditului la 10 ianuarie 2023, ce urma a fi restituit în 17 rate lunare a câte 1040, 53 lei și ultima rată în sumă de 1438, 05 lei. (f.d. 8 *verso*)

33. Potrivit calculului prezentat în judecată de către reclamant ”*Evidența contract Nr. 21FR5921/Client ***** Alexandr*” (f.d. 12), s-a demonstrat cu certitudine că, pârâtul ***** a achitat în total suma de **17974, 67 lei,** sumă care s-a dovedit că acoperă costul total al creditului: împrumutul și plățile aferente împrumutului.
34. În speță, reclamanta a solicitat încasarea sumei de 7825,32 lei, cu titlu de credit restant.
35. Se reține că, pârâtul a motivat formarea datoriei cu titlu de credit restant prin faptul că, din sumele achitate de către debitor au fost stinse pretinsele obligații în ordinea prevăzută la pct. 3.7 din contract, în care părțile au convenit ”Se stabilește următoarea succesiune a plăților efectuate de debitor în folosul Creditorului, conform condițiilor prezentului contract: a) diferența de curs valutar calculată conform pct. 3.6, b) penalitate, c) dobândă, d) credit, e) alte plăți”. (f.d. 7 *verso*)
36. A mai motivat reclamantul că, dacă debitorul ar fi respectat graficul de plăți prevăzut de contract, achitările lunare ar fi diminuat soldul creditului, iar penalitatea contractuală n-ar fi fost calculată, însă nerespectarea graficului de plăți a dus la aplicarea pct. 4.2. privind calcularea penalității contractuale în mărime de 1,5 % de la suma datoriei rămase, pentru fiecare zi de reținere a plății.
37. Așa fiind, judecătorul a stabilit că, reclamanta a calculat penalități pentru plata cu întârziere a ratelor lunare și s-a constatat că, din sumele achitate de către debitor, creditorul a încasat în mod prioritar în contul penalității suma de 7006, 41 lei, în contul dobânzii suma de 3915, 80 lei și în contul împrumutului suma 2696, 84 lei.
38. Conform art. 947 alin. (1) și alin. (3) din Codul civil ”*Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere*.”
39. În speță, judecătorul a constatat că, părțile au convenit la pct. 4.2. din contract că, ”*Dacă debitorul nu achită în termen şi volum deplin plăţile stabilite conform condiţiilor contractului,* ***pentru compensarea cheltuielilor de recuperare <u>suportate</u>****, creditorul calculează şi percepe penalitate în mărime de 1,5 % din soldul creditului rămas, pentru fiecare zi de reţinere a plăţii.*

Penalitatea se calculează până la data stingerii complete a datoriei”. (f.d. 7 *verso*)

40. Conform art. 1069 alin. (1), alin. (3), alin. (6) Cod civil ”*Clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părţi şi care nu a fost negociată individual.*”
41. Potrivit art. 1070 alin. (1) Cod civil ”*Clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate faţă de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenţia celeilalte părţi asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta*.”
42. În speță, reclamantul nu a demonstrat că a negociat individual sau că a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția debitorului asupra conținutului clauzei penale înserată la pct. 4.2. din contract, la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta.
43. Din conținutul art. 1071 Cod civil, reiese că ”*Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un* ***limbaj clar*** *şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei*.”
44. În context, analizând prin prisma art. 1071 citat transparența clauzei penale înserată la pct. 4.2., judecătorul ajunge la concluzia că aceasta nu conține un text clar, or, din conținutul acesteia nu rezultă cu deplină claritate că penalitatea se calculează pentru întârzierea la plata fiecărei rate lunare în parte, sau pentru întârzierea la plata împrumutului la data scadentă.
45. În textul art. 1072 Cod civil este consacrat că, ”*Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. Articolele 1077-1079 cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un*

profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin.(1) din prezentul articol şi art.1075."

46. În acord cu art. 1077, alin. (1), pct. 6) Cod civil "*Sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect: solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale*;"
47. În speță, este de accentuat că, părțile au convenit în conținutul clauzei penale achitarea penalității **pentru compensarea cheltuielilor de recuperare suportate**, ceea ce se apreciază că a fost stipulată clauza penală cu titlu de despăgubire a cheltuielilor de recuperare suportate, adică achitarea penalității fiind condiționată de suportarea în realitate de către creditor a cheltuielilor de recuperare şi nu a fost stipulată cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei.
48. În subsidiar, în analiza conținutului clauzei penale, judecătorul reține că, pentru a-și justifica calculul penalității în mărime de 1,5 % din soldul creditului rămas, pentru fiecare zi de reținere a plății ratei lunar, creditorul urma să suporte mai întâi cheltuieli de recuperare, astfel precum s-a indicat în textul acesteia.
49. Este de observat că, reclamanta a indicat în conținutul cererii de chemare în judecată că, în caz de neachitare la timp a ratelor de către debitori, pentru a face față cheltuielilor, creditorul este pus în situația de a acorda mai puține împrumuturi (credite) și de a renunța la unele investiții în dezvoltarea companiei, iar aceasta inevitabil duce la micșorarea numărului de clienți și reducerea puterii de competitivitate pe piață, totodată, în vederea recuperării creanțelor restante creditorul este nevoit să angajeze personal suplimentar cu necesitatea asigurării condițiilor de muncă, când debitorul nu-și execută corespunzător obligațiile contractuale, creditorul este nevoit să remedieze situația, prin toate căile legal posibile, întreprinzând mai multe acțiuni de revendicare a creanțelor, cheltuieli sporesc cheltuielile.
50. Însă, cu privire la cel din urmă aspect, judecătorul va reține toate argumentele reclamantei enunțate supra ca fiind declarative, or, în acest sens, reclamanta nu a prezentat nicio probă pertinentă, care să demonstreze cele invocate de către reclamantă, care să demonstreze că reclamanta a suportat *în realitate* careva cheltuieli de recuperare, precum s-a indicat expres la pct. 4.2.
51. Reținând conținutul neclar al textului clauzei penale de la pct. 4.2., reținând lipsa probelor care să confirme că reclamantul a luat măsuri rezonabile pentru

a atrage atenţia debitorului asupra acesteia la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta, luând în considerație că reclamantul nu a demonstrat cheltuielile de recuperare suportate, judecătorul va recunoaște ca fiind abuzivă clauza contractuală inserată la pct. 4.2. din contract.

52. Mai mult, reclamantul nu a prezentat un calcul al penalității, cu indicarea în concret a sumei ratei lunare, a perioadei de întârziere la plata ratei lunare și a sumei penalității pentru fiecare zi de întârziere și în legătură cu fiecare rată lunară în parte, iar în lipsa unui astfel de calcul, judecătorul apreciază că reclamantul nu a demonstrat formarea sumei de 7006, 41 lei cu titlu de penalitate.
53. Pentru considerentele care precedă, judecătorul apreciază că reclamanta în mod nejustificat a încasat din totalul achitărilor efectuate de către debitor suma de 7006, 41 lei în contul penalității, prin urmare, judecătorul va aprecia suma de 7006, 41 lei ca fiind achitată în contul stingerii costului total al creditului.
54. Astfel, se reiterează că, potrivit graficului de plăți costul total al creditului constituie suma de 12900,00 lei, iar debitorul a achitat în total suma de 17974, 67 lei, ceea ce acoperă întreg costul contractului de credit, executând astfel obligația corelativă de restituire a împrumutului.
55. Potrivit art. 774 alin. (4) Cod civil, ”*În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face*.”
56. Din conținutul art. 776 Cod civil, ”*Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii*.”
57. Din textul art. 858 alin. (1) și alin. (2) rezultă că, ”*Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit*.”
58. Potrivit art. 901 alin. (1), lit. a) și alin. (5) Cod civil ”*Atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a)* ***să ceară executarea silită a obligaţiei****; Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei*”.

59. În speță, pentru considerentele care precedă, judecătorul nu reține niciun temei de a soma pârâtul la plata silită a sumei de 7825, 32 lei, prin urmare, va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată împotriva lui *****.
60. În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, ”*Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei*.”
61. În articolul 94 alin. (1) Cod de procedură civilă este reglementat că ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*”
62. Din sensul art. 3 alin. (1), lit. a) al Legii taxei de stat nr. 1216-XII din 03.12.1992 rezultă că, ”*Tarifele taxei de stat se stabilesc la următoarele cuantumuri: 1) pentru cererile de chemare în judecată, cererile terţilor care au revendicări de sine stătătoare, pentru cererile privitor la litigiile precontractuale, pentru cererile (plîngerile) privitor la cauzele cu procedură specială, pentru cererile de apel şi cererile de recurs, pentru cererile de revizuire a hotărîrilor instanţelor judecătoreşti, precum şi pentru eliberarea de către instanţele judecătoreşti a copiilor (duplicatelor) de pe documente: a)pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 lei şi nu mai mult de 25000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice*”
63. Ca parte căzută în proces, reclamanta nu se bucură de dreptul de a-i fi compensate cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 270,00 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 500, 00 lei prin urmare, judecătorul va respinge ca neîntemeiată și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.
64. În conformitate cu art. art. 94, 236, 276^4, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Respinge cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară ”CREDITBUN” S.R.L. în contradictoriu cu *****, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, Sediul Centru.

Judecătorul Russu Natalia